

Opbevaring. Jeg mener ikke, at dette ikke er Tilfældet med en Sparekasse, men det ærede Medlem maa forstaa, at man kan ikke sige dette om Sparekasser i Modsætning til Banker. Det kan Bankerne ikke være tjente med, det er en Fornærmelse mod dem, som man ikke kan og ikke bør tilføje dem, og som der for Sparekassernes Vedkommende ikke er nogen Grund til at tilføje dem. Jeg glædede mig i øvrigt meget over det ærede Medlems Udtalelser, navnlig for saa vidt han lagdesaa stærkt Vægt paa, at man skal søge Sikkerheden hos en Sparekasse i den Maade, hvorpaa Pengene bliver anbragt. Paa dette Omraade er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem, og hans Udtalelser giver mig Haab om, at vi kan naa til Enighed om denne Sag. Det ærede Medlem citerede en Del af den Tale, jeg har holdt i Landstinget angaaende Sparekassernes Udlaansvirksomhed. Det glæder mig, at jeg ogsaa paa dette Punkt er i fuld Overensstemmelse med det ærede Medlem, og des mindre Grund er der til at dvæle ved Ændringen af Lovforslagets Titel fra „Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser“ til „Forslag til Lov om Sparekasser“, der er ved denne Ændring ikke tilsigtet noget andet end en rent sproglig Forandring. Man maa jo fastholde Tilstedeligheden af Sparekasser uden Udlaansvirksomhed, altsaa uden den af de ærede Medlemmer nærmere belyste Udlaansvirksomhed mod Kaution o. s. v., og saadanne Institutter eksisterer ogsaa, blandt andet findes der her i København en meget stor Sparekasse, for hvem denne Virksomhed med Udlaan mod Kaution er noget ganske underordnet. Naar man i selve Loven udtrykkeligt angiver, at en Sparekasses Formaal er dels at modtage Indskud, dels at anvende dem til Udlaan, kan der ikke opstaa nogen som helst Misforstaaelse af den nævnte Ændring.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) og det ærede Medlem fra Maribo (P. Pedersen) var jo inde paa Spørgsmaalet om Anvendelsen af Checks til Hævning af Indskud paa Kontrabøger, og de betegnede begge Checksystemet som et Led i den moderne Udvikling, som man skulde fremme og beskytte. Heri er jeg ganske enig med de ærede Medlemmer, det er ogsaa min Opfattelse, at Checksystemet er af stor Betydning, og at man skal gøre, hvad man kan, for at fremme dets Anvendelse indenfor rimelige Former. Jeg tror nu imidlertid at turde sige, at jeg ved saa meget om dette Forhold, at det er rigtigt, naar jeg paa-
staar, at saavel Sparekasser som Banker

meget vel kan indrette sig et Checksystem uden at bringe det i Forbindelse med deres Kontrabøger. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at „Den sjællandske Bondestands Sparekasse“ ved sin Reorganisation for nogle Aar siden indførte Checks, hvad den ikke tidligere havde benyttet, uden at det skete med Tilknytning til Kontrabog, og jeg har de mest ubetingede Udtalelser fra den Side om, at Systemet virker fortræffeligt. Der er og bliver noget utilfredsstillende ved, at Folk gaar rundt med en Kontrabog, i hvilken der staar, at der er indskudt 1,000 Kr., og der saa i Virkeligheden ikke indestaar noget, fordi Beløbet er hævet paa Checks, og jeg synes ikke, at Spørgsmaalet er tilfredsstillende løst ved, at det ved et Stempel i Bogen angives, at der kan hæves ved Checks, for det fremgaar ikke af Bogen, om der er hævet ved Checks. Jeg har det Haab, at det skal lykkes mig i Udvalget at overbevise ærede Medlemmer om, at min Opfattelse er rigtig.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) var tilfreds med, at man i Landstinget med Hensyn til den tvungne Beholdning af Værdipapirer var gaaet ned fra 10 pCt. til 5 pCt. af Sparernes Tilgodehavende, og formentlig ogsaa med den Bestemmelse, hvorrefter Sparekassen midlertidigt kan sælge af denne Beholdning eller belaae den. Jeg har ikke villet undlade at gaa med til denne Nedsættelse, da jeg har haft Formodning om, at Sagens Genneførelse ellers vilde blive vanskelig. I øvrigt kan jeg ikke se, at den i og for sig er nogen Forbedring, da Meningen med Bestemmelsen var derigennem at skabe en større Tillid hos Befolkningen til Sparekasserne. Netop ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem selv anlægger, at Tilliden til Sparekasserne skal bero paa Publikums Opfattelse af, hvorledes Pengene anbringes, kan det kun være gavnligt, at den tvungne Beholdning af Værdipapirer har en nogenlunde anselig Størrelse. Imidlertid skal jeg ikke nu komme dybere ind paa dette Spørgsmaal, thi derom er vi altsaa enige, og jeg formoder, at det ærede Medlem i alt Fald ikke vil gaa videre i sine Fordringer, end Landstinget er gaaet.

Til forskellige ærede Medlemmer, som har kritiseret Bestemmelsen i § 7 om, at kun Halvdelen af Sparernes Tilgodehavende maa udlaanes mod Kaution, skal jeg bemærke, at dette jo unægtelig er en Indgriben i Selvstyret; men jeg synes, det er en Indgriben, som Sparekasserne bør finde sig i, idet den jo har samme Formaal som Bestemmelsen om den tvungne Behold-